

ΕΤΟΣ 67ον

22 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3460)

ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗΣ Ή ΠΑΤΕΡΑΣ;

Ὁ ἅγιος Σιλβανός ὁ Ἀθωνίτης γεύθηκε τὴν εὐλογία νὰ ἔχει ἕναν ἅγιο πατέρα. Ὅταν κάποια φορά στὰ νιάτα του ὁ Συμεών –ἔτσι τὸν ἔλεγαν πρὶν γίνει μοναχός– ξενύχτησε ἀσωτεύοντας, τὴν ἄλλη μέρα ὁ πατέρας του τοῦ εἶπε σέ ἥπιό τόνο: «Ποῦ ἦσουν αὐτὴν τὴν νύχτα, παιδί μου; Μὲ πονοῦσε ἡ καρδιά μου». Οἱ μειλίχιοι αὐτοὶ λόγιοι τοῦ πατέρα ἐντυπώθηκαν βαθιά στὴν ψυχὴ τοῦ Συμεών καί, ὅταν ἀργότερα τοὺς θυμόταν, εἶπε: «Νά, ἐγὼ τέτοιο γέροντα ἤθελα νὰ ἔχω. Ὁ πατέρας μου ποτὲ δὲν θυμῶνε καί ἦταν πάντοτε μετρημένος. Ποτὲ δὲν μᾶς ἐπέπληττε σέ ἀκατάλληλη στιγμή, γιὰ νὰ μὴ μᾶς συγχύσει». Ἐφάρμοξε, δηλαδή, τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφεσ. 6,4).

Μεταξύ αὐστηρότητας καὶ μακροθυμίας

Σαφῶς αὐτὴ ἡ παιδαγωγικὴ τοῦ Ἀποστόλου πῆγαζε ἀπὸ τὴν ἄσκηση τῆς πνευματικῆς του πατρότητας, καὶ αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Τὸ πρόβλημα τοῦ σκανδάλλου, πού εἶχε ἀνακύψει μὲ τὸν αἰμομικτὴ στὴν Κόρινθο, εἶχε πολὺ πικρᾶνει τὸν Παῦλο. Στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ ἀναφέρεται διεξοδικὰ στὸ ζήτημα, συνιστᾷ δὲ καὶ τὸ τί πρέπει νὰ γίνῃ. Δὲν θὰ ἤθελε, λοιπόν, νὰ ξανάρθει στὴν Κόρινθο, ὅχι μόνο ἂν δὲν εἶχε τακτοποιηθεῖ τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἶχαν χαμηλώσει οἱ τόνοι τοῦ ἐγωισμοῦ ἐκείνων πού προκαλοῦσαν ἔριδες καὶ θρησκευτικὰ ψευδοδιλήμματα.

Πρωτίστως ξεκαθαρίζει, κυρίως σέ ὅσους ἀκόμα τὸν ἀμφισβητοῦσαν, ὅτι δὲν εἶναι αὐτόκλητος, ἀλλὰ θεόκλητος. Ὅπως εἶχε γράψει καὶ στοὺς Γαλιάτες, ἐγίνε Ἀπόστολος «οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδέ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρός». Δὲν ἀνέλαβε ὁμως θέση ἐξουσίας, ἀλλὰ ἐντολὴ διακονίας ἀνάμεσα σέ ἀδελφούς. Καὶ ἐκεῖνοι καὶ αὐτὸς ἔλαβαν διὰ τοῦ βαπτίσματος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς τοὺς ἔχρισε καὶ τοὺς σφράγισε

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. α΄ 21–β΄ 4)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀποστόλου

Ἀδελφοί, ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῶ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθώς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

δίνοντάς τους «ἄρραβῶνα», δηλαδή ἐγγύηση τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Ἡ ἀγωνία του, λοιπόν, νά μὴν κινδυνεύσουν νά χάσουν αὐτά τὰ ἀγαθὰ εἶναι τὸ μόνο κριτήριο τῆς ποιμαντικῆς του. Πρόκειται γιὰ μιά ποιμαντικὴ πού συχνά τὸν ἔκανε νά περπατάει πάνω σέ τετωμένο σχοινὶ ἀνάμεσα στὴν αὐστηρότητα καὶ στὴν ἐπιείκεια. Καὶ τώρα νιώθει ὅτι πρέπει νά μακροθυμήσει λίγο ἀκόμα, μήπως ἡ ἐγκαιρὴ μετάνοιά τους ἀποτρέψει τὴν ἀναγκαίᾳ ἄσκηση αὐστηρότητας. «Ὁ Θεὸς τὸ ξέρει πόσο σᾶς πονάω», τοὺς ἴεει. «Δέν θέλω νά δοκιμάσετε τὴν αὐστηρότητά μου. Στὴν ἀρχὴ μέ ἐμπόδισε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νά ἔλθω, ἐνῶ τὸ ἤθελα· τώρα δέν τὸ θέλω κι ἐγὼ· καὶ ἀποφάσισα νά ἀναβῆλω τὸ ταξίδι μου. Δέν θά ἤθελα νά ἔλθω καὶ νά δοκιμάσω λύπη ἀπὸ αὐτοῦ πού θά ἔπρεπε μέ τὴ μετάνοιά τους νά μοῦ δώσουν χαρά».

Συμμέτοχος στὴ χαρά σας

Ὁ Ἀπόστολος, ὅταν χρειαζόταν, γινόταν αὐστηρὸς καὶ προκαλοῦσε λύπη· ἅγια ὅμως καὶ σωτήρια λύπη. Αὐτὸ φαίνεται ἰδιαίτερα στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ του. Τώρα νιώθει ὅτι τοὺς μίλησε ἀρκετὰ αὐστηρά. Δέν εἶναι νομοθέτης οὔτε ψυχρὸς δικαστής, ἀλλᾶ πατέρας. Καὶ ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει μέ τὴν ἐλπίδα νά μεταβληθεῖ ἡ λύπη τους σέ χαρά. «Δέν εἶμαστε ἐξουσιαστές σας» τοὺς ἴεει. «Θέλουμε νά εἶμαστε μόνο συμμέτοχοι στὴ χαρά σας· ὄχι ὅμως στὴν ψεύτικη χαρὰ πού χαρίζει ἡ δῆθεν ἐλευθερία τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλᾶ στὴ γνήσια χαρὰ τῆς σταθερῆς πίστεως καὶ ὑπακοῆς σὺς ἐντολῆς του». Καὶ θά συνεχίσει ὁ Παῦλος μέ τὸ στόμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Ὅλα τὰ κάνουμε γιὰ τὴ δική σας χαρὰ, στὴν ὁποία κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι συμμετέχουμε· ἡ χαρὰ σας εἶναι καὶ δική μας χαρὰ. Καὶ νά ξέρετε· κανένας δέν μοῦ προξενεῖ τὴν χαρὰ, ὅση ἐκεῖνος πού μετανοεῖ μέ τὰ λόγια μου».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐκεῖνος δέ πού μᾶς στερεώνει μαζί μ' ἐσᾶς εἰς τόν Χριστόν καί μᾶς ἔχρισε, εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος καί μᾶς ἐσφράγισε καί ἔδωκε στίς καρδιές μας τό Πνεῦμα σάν ἀρραβῶνα. Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τόν Θεόν, ὅτι διά νά μή σᾶς λυπησῶ δέν ἦλθα ἀκόμη εἰς τήν Κόρινθον. Ὅχι διότι θέλομεν νά σᾶς ἐξουσιάζωμεν σέ ζητήματα τῆς πίστεώς σας, ἀλλά εἴμεθα συνεργάται τῆς χαρᾶς σας, διότι στέκεσθε σταθεροί εἰς τήν πίσυν. Ἀπεφάσισα νά μή σᾶς κάνω καί ἄλλην δυσάρεστην ἐπίσκεψιν. Ἐάν ἐγώ σᾶς λυπῶ, τότε ποιός μου προξενεῖ χαράν παρά ἐκεῖνος πού τόν κάνω νά λυπᾶται; Καί σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, νά μή λυπηθῶ ἀπό ἐκείνους, ἀπό τούς ὁποίους ἔπρεπε νά χαίρω, διότι ἔχω πεποιθῆσθαι δι' ὅλους σας ὅτι ἡ χαρά μου εἶναι καί χαρά ὄλων σας. Σᾶς ἔγραψα ἀπό μέγαν θλίψιν καί στενοχωρίαν τῆς καρδιᾶς, μέ πολλά δάκρυα, ὄχι διά νά λυπηθῆτε, ἀλλά διά νά γνωρίσετε τήν ὑπερβολικὴν ἀγάπην πού ἔχω γιά σᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ σημερινή περικοπή θά κλείσει μέ τήν ἐξομολόγησιν τοῦ ἀληθινοῦ πατέρα καί Ἀποστόλου ὅτι, ἂν ἐκεῖνοι θλίβονται καί λυποῦνται ἀπό τήν παιδαγωγία του, ἀσύγκριτα περισσότερο ἔχει πονέσει ἐκεῖνος μέ τίς παρεκτροπές καί τήν ἀμετανοησία τους. Πρὶν τούς στείλῃ τήν ἐπιστολήν, τήν ἔχει ἐμποτίσει μέ τὰ δάκρυά του. «Πολλή θλίψη», «πολλὰ δάκρυα» καί «συνοχή καρδιάς» εἶναι τό κόστος τῆς γνήσιας πατρικῆς ἀγάπης.

«Ποιμαντική» τῆς ἐξουσίας

Ἡ ἀντίστροφη «ποιμαντική» τῆς ἄσκησης ἐξουσίας ἔχει ὀλέθριες συνέπειες, πού ἀποτυπώνονται γλαφυρά σέ ἓνα μυθιστόρημα, ὅπου περιγράφεται ἡ δράση κάποιου ἱεραποστόλου στίς Φιλιππίνες. Προσπαθοῦσε μέ ἐξαναγκαστικό τρόπο νά ἐκχριστιανίσῃ τούς ἰθαγενεῖς καί μέ σκληρά μέτρα νά περιορίσῃ τήν ἐκκλῆση τῶν ἠθῶν. Ἡ ἱστορία ἔχει τραγικό τέλος: Ὁ ἄτεγκτος τιμητής τῶν ἀμαρτωλῶν «ἱεραπόστολος» κάποια στιγμή ἐκτροχιάζεται καί ὁ ἴδιος ἠθικά, καί μετὰ ἀπελπισμένος αὐτοκτονεῖ. Καρπός αὐτῆς τῆς παραμόρφωσης στίς δυτικές κοινωνίες ἦταν προφανῶς καί τό σύνθημα πού ἔγραψαν οἱ Γάλλοι φοιτητές στούς τοίχους τῆς Σορβόννης τόν Μάιο τοῦ 1968: «Τί εἶναι ὁ Θεός; Εἶναι μιά εἰκόνα τοῦ πατέρα, πού ἐκπληρώνει ἐξ ὀρισμοῦ ἓναν καταπιεστικό ρόλο».

Γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο καί γιά κάθε ἀληθινό ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡ μόνη «καταπιεστική λειτουργία» σέ βάρος ὄχι τῶν ἁλλῶν, ἀλλὰ τοῦ ἑαυτοῦ τους, εἶναι τό «σφίξιμο» τῆς καρδιᾶς, ἡ «συνοχή καρδιάς» πού νιώθουν κάθε φορά πού χρειάζεται νά βοηθήσουν ἓνα χαμένο πρόβατο νά ἐπιστρέψῃ ἐλεύθερα στή μάνδρα τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχιμ. Β. Λ.

22 Σεπτεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ

Φωκά ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινόπης († 117). Φωκά τοῦ κηπουροῦ († 320),
Ἰσαάκ καί Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε΄ 1-11.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Σεπτεμβρίου, Β΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ζ΄ 31-36.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλλει στήν καλύτερη κατάρτιση ὧσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἤ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργήματα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν. Τό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου θά πραγματοποιηθοῦν ὁ Ἁγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εὐκρινούς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ΄ αὐτήν τήν ἐκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ ὁποία προσφέρεται δωρεάν, ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὁμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὅποιοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται:
α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr